

do skleníka, a došlo mi: ide do tuhého. Odviedol som Benna k Hanne a vrátil som sa sem.“

Usmiala som sa na Matsa a všimla som si, ako vo mne stúpa hrejivý pocit.

Skôr ako by som urobila niečo trápne, obrátila som sa späť k obálke, ktorú Hanne skryla v truhlici, a spojila som obe časti. Teraz bol plán vôní kompletný a získala som návod, ako vyrobiť viac *Nezábudkovej vône*. Veď sme jej potrebovali veľa, Hanne strčila ten flakón pod nos mnohým ľuďom. Nahla som sa nad neho a porovnávala som svoje poznámky so zoznamom prísad na pláne vôní.

„Čo je to?“ Benno vyliezol na stoličku a prizeral sa mi.

„Návod na výrobu vôní,“ vysvetlila som mu.

Mats prešiel prstom po tenučkých čiarach. „Naozaj tomu rozumieš?“

Prikývla som. Na tomto pláne bolo zhrnuté jednoducho všetko, čo musel človek vedieť. Ukázal nám, z ktorých prísad sa skladali jednotlivé vône, ako presne pôsobili, ako sa navzájom zosilňovali a ako menili alebo dokonca rušili účinok iných.

Hanne urobila múdro, že ho vtedy roztrhla napoly. Týmto spôsobom nebola ani na jednej polovici zobrazená žiadna kompletná vôňa. Plán fungoval iba ako celok.

„Pozri sa sem!“ vyzvala som ho a položila som prst na miesto, kde stálo: *Vôňa večného zabudnutia*. Potom som

prechádzala po čiare, ktorá od nej viedla k *Nezábudkovej vôni*.

Mats ma sledoval a pomaly tomu začal rozumieť. Veďľa plánu vôní ležal zápisník. Doň som spísala zoznam prísad, ktoré som našla v destilátore. Poľahky som mohla zostaviť recept. Na pláne vôní som našla množstvá a aj dve prísady, pri ktorých som si nebola istá. Skompletizovala som ho, kým Matsova sánka klesala čoraz nižšie.

